

Fylkesmannen i Buskerud

Landbruks- og næringsavdelingen

Saksbehandler, innvalgstelefon

Per Hoen 32 26 67 03

Vår dato

07.12.2006

Arkiv nr.

530

Vår referanse

2006/6935

Deres referanse

18.10.2006

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep.
0030 Oslo

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.:	Doknr.:
2006/01317 - 16	
Mottatt:	11 DES 2006
ASR/SEB	
Saksbeh.:	Ark.:
ASU	480
Kop.:	Avskr.:

Høring - Forskrift om konkurranseavgrensende virksomhet i skogbruket.

Det vises til brev fra Landbruks- og matdepartementet av 18.10.06 m/vedlegg.

Vedlagt følger fylkeslandbruksstyret i Buskerud sin uttalelse til forslag til "Forskrift om konkurranseavgrensande verksemnd i skogbruket."

Med hilsen

Astrid Aass
Landbruksdirektør

Per Hoen

FYLKESLANDBRUKSSTYRET I BUSKERUD

BUSKERUD FYLKESLANDBRUKSSTYRES PROTOKOLL FRA MØTE DEN 06.12.06.

SAK 24 /2006: Høring – Forskrift om konkurranseavgrensande verksemd i skogbruket.

Vedlegg:

- 1. Høringsbrev fra Landbruks- og matdepartementet (LMD) av 18.10.06.**
- 2. Forslag til Forskrift om konkurranseavgrensande verksemd i skogbruket.**

Bakgrunn.

Lov om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger av 5.3.2004 nr.12 forbyr samarbeid som setter grenser for konkurransen og utilbørlig utnytting av dominerende stilling. I samband med behandlingen av konkurranseloven, forutsatte Stortinget at landbruksunntaket etter tidligere konkurranselov, for skogbruket sin del skulle videreføres i skogbrukslova, som da var under arbeid. På denne bakgrunn fekk lov om skogbruk av 27.5.2005 nr. 31, som trådte i kraft 1.1.2006, hjemmel i § 18 til at departementet kan fastsette forskrift om at skogeierne og deres organisasjoner skal ha rett til konkurranseavgrensende samarbeide om produksjon og omsetning av landbruksprodukt.

LMD viser til Ot.prp. nr. 28 (2004-2005) kapittel 6.2.2 til skogbrukslova der det heter at: "Forskrifta skal gjøre klart hva for samarbeidsformer som det er nødvendig å nytte som virkemiddel i skogpolitikken uten at den nasjonale konkurranselovgevinga om prissamarbeid eller anna skal være til hinder for slikt samarbeid for nærmere avgrensa produktgrupper. Forskrifta må kunne tilpasses utviklinga i skogpolitikken uten at slike endringer fører til at det blir gjort endringer i skogbrukslova."

Konkurranselova sine regler innebærer egentlig at deler av det samarbeidet som finn sted i skogsektoren i dag i utgangspunktet er forbudt, men konkurransestyresmaktene har ikke håndhevet regelverket på de aktuelle omsetningsordningene i påvente av unntaksforskrift, jf. AID sitt brev av 3.5.2004 til Norges Skogeierforbund.

Behovet for unntak frå konkurranselova

Skogbruket og skogindustrien i Norge representerer en årlig verdiskaping på ca. 40 milliarder. Råstoffproduksjon skjer på rundt 100.000 eiendommer og bransjen sysselsetter rundt 30 000 personer og i tillegg arbeider mange mennesker i tilknyttede virksomheter som transport, møbelproduksjon o.l. Skogbruket er i de senere årene sterkt rasjonalisert, og manuelt arbeid er erstattet med leide entreprenører. Skogeierorganisasjonen har ei samvirkebasert leverandørorganisering og fellesomsetning gjennom regionale skogeierandelslag som deler landet geografisk mellom seg for å få til mer effektiv omsetning av tømmer.

Småskalapreget i norsk skogbruk har gjort det nødvendig for skogeierne å samarbeide. I de seinere tiåra har behovet for samarbeidsløsinger blitt større og mer mangesidig på grunn av økt verdiskaping og flere krav til forvaltninga av skogressursene og miljøet. Samtidig har stadig flere skogeiere annet arbeid utenom bruket og næringa er avhengig av løsinger der andre kan drive skogen og gi skogeierne råd og rettleiing.

Tradisjonelt har den viktigste oppgaven for skogeierorganisasjonene vært å organisere omsetning av skogsvirke. Dette er fortsatt ei hovedoppgave, men som følge av den sterke

driftstekniske rasjonaliseringa, er organisering og gjennomføring av hogst, transport fra skog til fabrikk og ansvar for at skogsdrifta er i samsvar med sertifiseringskrava etter standarder for bærekraftig skogbruk, blitt viktige oppgaver for samvirket. Skogeierorganisasjonene selger også tjenester som etablering og stell av skog, arbeid knyttet til vegnettet; nybygging, ombygging, opprusting og vedlikehold og skogbruksplanlegging med miljøregistreringer. Det er i første rekke når dette selges som følgetjenester til hogst at samarbeidet vil rammes av konkurranselovgivinga. Samarbeid om markedsføring i sammenheng med videresalg har naturlig sammenheng med samarbeid om salg. I tillegg samarbeides det om forskning - og utvikling, som for eksempel kan være konkurransevidende i den utstrekning bare medlemmene får nytte av utfallet av forskinga. Uten samarbeidet gjennom skogeierorganisasjonene ville mye av dette - som er prioriterte oppgaver i skogpolitikken - ikke vært mulig å gjennomføre på en økonomisk og praktisk måte. Å stimulere til hogst er avgjørende for å opprettholde arbeidsplassene og verdiskapinga i næringa.

I landbrukspolitikken er det en økt satsing på annen næringsvirksomhet som bioenergitiltak og næringsvirksomhet i utmarka, slik som salg av jakt, fiske og opplevingsturisme med basis i landskap, skog og utmark. Dette er tradisjonelle samarbeidsområde for norske skogeiere, og det er nødvendig å stimulere til ei utvikling der enkelteiere i større grad vil samarbeide om fellesløsninger ut over eiendomsgrensene på disse områda, ikke minst på grunn av eiendomsforhold og eiendomsstørrelse. For eksempel er en gjennomsnittlig eiendom rundt 600 dekar, mens en i mange distrikt må disponere 2000 dekar for å få fellingsløyve på elg. Dette illustrerer behovet for samarbeid og derfor også unntak for konkurranselova på dette område.

For å gjøre forskrifta brukervennlig, spesifiseres sentrale former for samarbeid. Samtidig må forskrifta kunne tilpasses utviklinga i skogpolitikken uten at den må endres. Forslaget til forskrift åpner derfor for å omfatte andre typer samarbeid som *"tjener til å gjennomføre norsk skogbrukspolitik og som vanskelig lar seg gjennomføre av en skogeier aleine."*

Forslag til forskrift

Nedenfor gjengis forslag til tekst til forskriften:

§ 1 Formål

Formålet med denne forskrifta er å sikre ei hensiktsmessig og effektiv gjennomføring av skogbrukspolitikken, ved å klargjøre kva for samarbeid skogeigarane og skogeigarane sine organisasjonar kan utøve utan hinder av konkurranselovas §§ 10 og 11.

§ 2 Skogeigarane og skogeigarane sine organisasjonar sitt lovlege samarbeid

Skogeigarane og skogeigarane sine organisasjonar kan, uavhengig av forbudet i konkurranselovens §§ 10 og 11, samarbeide på ein slik måte at det kan ha konkurranseavgrensande følgjer. Samarbeidet kan omfatte:

- a) kjøp og sal av skogsvirke,
- b) organisering og omsetjing av tenester knytt til skogbruksplanlegging, hogst, planting og anna skogkulturarbeid, anlegg og vedlikehald av skogsbilvegar,
- c) administrasjon og omsetjing av jakt- og fiskerettar og tilsvarande utmarksnæring,
- d) andre typar samarbeid som tener til å gjennomføre norsk skogbrukspolitik og som vanskelig lar seg gjennomføre av ein skogeigar aleine.
- e) marknadsføring og forskning - og utvikling av produkt og tenester som nemnt i bokstav a til d.

§ 3 Iverksettjing

Forskrifta trer i kraft (dato).

Landbruks- og næringsavdelingen sine merknader.

Landbruks- og næringsavdelingen har ingen merknader og tar lovforslaget til etterretning.

Vedtak: Buskerud fylkeslandbruksstyre har ingen merknader og tar lovforslaget til etterretning.

Saksbehandler: Per Hoen